

nom s'assembla molt el de *Caria Pillele*, núm. 6 de les del Xarc, que ve citada al *Memoriale divisionis* entremig de *Caria Aarabi* i el *Raffal Benimarzoch*, *Caria de Zafargell*. No cal dir que *Pillele* es pogué dissimular en *Perella*.

A la costa occidental del terme de Ciutadella, a l'illa de Menorca (5, d-6) dues alqueries Perella, P. Vell i P. Nou, Perelleta i les Coves de Perella. És a dir, la terminació no és la continuació catalana de -ICULA ni de -ILIA, ja que sonen amb *l* baleàrica i no *í*: o sigui que no és l'adjectiu català *parell*; sens dubte és un nom mossàrab. Cal deixar completament en l'aire la més remota possibilitat que sigui el mateix que *Perella* llog. del Ripollès. El mossàrab, però, canviava *l* en *ḷ*, no pas en *í*. Coromines creu, doncs, possible que vingui del gr. *παράλιος, παραλία* '(cosa o lloc) arran de mar' que havia passat al llatí vulgar de la gent marinera, on donà el nom de la *paralla* de les barques (*DECat* v, 675b43-676a25), amb *é* per l'acostumada imela aràbiga; com sigui que tant el de Santa Eulària com el de *Perella* menorquí són a la costa de l'illa. Cert que la *-l-* de l'antic document eivissenc pot ser etimològica, més que la *-r-* de l'arrelat nom menorquí i de l'eivissenc modern, però també pot ser a la inversa, atès el timbre indistint *r/l* de la líquida dels moriscos.

Amb aquest nom vindríem a engruixir un poc més la llista dels noms balears d'origen grec, en la qual hem inclòs, amb prudents reserves, altres topònims costers, *es Pantaleu, ets Estells, Golf*, potser *Caimari*.

PÉROLA (Llucmajor, Mall. 35, e-3)

Esmentada amb la mateixa forma en documents de 1232 i 1307.¹² Tot-hom ho pronuncia com a mot esdrúixol. El fet que en el Mapa Despuig no se li vegi accent no té importància, perquè el mateix passa amb el nom de *Son Frígola*. És evident que és un nom mossàrab, car no n'hi ha cap model en el Principat; i la *P-* descarta l'àrab. Si doncs és realment mossàrab, no oferiria cap dificultat fonètica que pugui venir del llatí *PĪRŪLA* 'petita perera'; i, en qualitat de nom mossàrab, seria ben possible la conservació de la *-o-*; en sentit positiu, arribar a demostrar aquesta etimologia no podem fer-ho ara, però sí negar tota versemblança a relacionar-lo amb *pedra*: no involucrem en la qüestió la variant *pera*, antiga i dialectal, de *pedra*, puix que és estrictament catalana, i de cap manera mossàrab.

Cal acollir, doncs, amb el més gran escepticisme el suggeriment d'una

12. Ramon ROSSELLÓ VAQUER i Rafel FERRER MASSANET, *Història de Manacor...*, vol. I, p. 147; Bartolomé FONT OBRADOR, *Historia de Llucmajor*, 5 vols. (Palma de Mallorca, Gràfiques Miramar, 1972-1986), vol. I, p. 198.